

Svajonų
ROMANAI

Karamelė

HEIDI RICE

Salsa, šokoladas ir karšti bučiniai

9,79 Lt / 2013 sausis–vasaris

Knygute.lt

Heidi Rice

**SALSA, ŠOKOLADAS IR KARŠTI
BUČINIAI**

Romanas

Versta iš Heidi Rice, Cupcakes and the Killer Heels,
2012

© Heidi Rice, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis

© Inga Stančikaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© Svajonių knygos, 2013

ISBN 978-609-406-575-0

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Atvėsk, draugužė. Mažytė makiažo nesėkmė.

Rubė Delisantro negirdomis nuleido iš galo atsklidusį automobilio signalą, papūtė lūpas prieš užpakalinio vaizdo veidrodėlį ir norėdama nusiraminti sutelkė dėmesį į lūpų dažymą *Rose Blush Everstay* blizgesiu.

Mažą, bet ypatingą Hamsptedų restoranų tinklą ji turėjo sąrašė jau daugiau nei metus. Užtruko ištisus mėnesius, kol jai pavyko susitarti dėl susitikimo su jų virtuvės šefu šią popietę, tad Rubė troško atrodyti kuo geriau, prieš leisdamasi į ilgas vietas automobiliui pastatyti paieškas.

Tačiau kur kas sunkiau buvo ignoruoti stabdžių cypimą ir iškart po jo siaubingai nemalonų garsą sukėlusį smūgį – nuo krestelėjimo Rubės lūpų blizgio tūbelė įlėkė jai tiesiai į nosį.

– Dėl Dievo meilės!

Traukdama lūpdažį iš kairiosios šnervės ir skubiai taisydama žalą, ji iššoko iš automobilio. Kažkokio klouno smūgis į automobilio užpakalį nebuvo pats geriausias būdas pasiruošti

jos karjerą nulemsiančiai akimirkai. Be to, Rubė ką tik susitvarkė automobilį už du šimtus dvidešimt svarų. Jei jos mylimam Vabalėliui buvo padaryta bent kokia žala, kai kam teks mirti.

- Ei, karštakoši. Ar proto netekai?! Neju nežinai, kur stabdžių pedalas?! - ėmė šaukti Rubė ant vyro, pasislėpusio už stiklo prabangaus itališko kabrioletu, prisispaudusio prie jos automobilio bamperio.

Tipiška. Tik Hampstede gali taip atsitikti. Berniukas lenktynininkas vairuoja automobilį, kurio neįstengia suvaldyti.

Atsirėmęs į priekinį mašinos stiklą, jaunasis lenktynininkas išsitiesė ir vienu atletišku judesiu iššoko iš automobilio. Rubės plaučiai liovėsi funkcionavę, o į galvą vėl grįžo senas noras numesti šešis svarus, apie kurių atsikratymą mąstė kone dešimtmetį.

Tai visai ne berniukas. O tikrų tikriausias vyras.

Aukštas, stiprus, ilgomis galūnėmis - nuostabiausias vyras trumpai kirptais tamsiais plaukais, plačiais pečiais ir siaurais klubais, kuriuos puikiai pabrėžė džinsai pažemintu liemeniu. Jo akys slėpėsi už brangių akinių, ta-

čiau vyriška duobutė smakre ir smulkūs šereliai ant skruostų visai nepalengvino Rubės kvėpavimo, ypač jam nuleidus galvą.

Ar jis mane nužiūrinėja?

- Tai aš netekau proto? - Jis iškėlė rankas aukštin pademonstruodamas raumenis po marškinėliais su šmaikščiu užrašu apie teisininkus. - Panele, tai tu jo netekai. Sustojai vidury kelio.

Rubė nurijo oro gurkšnį norėdama atgaivinti plaučius ir stengdamasi sugalvoti atsakymą akimirkai sustingo.

Gera naujiena - Rubė Delisantro labai mėgo flirtuoti. Ir jai tai neįtikėtina puikiai sekėsi. Ji dievino seksualinės traukos žiežirbėles, hipnotizuojančią verbalinės įžangos įtampą - o galimybė paflirtuoti su tokiu gražuoliu pasitaikydavo tikrai ne kasdien. Be to, figūrą pabrėžianti suknelė, kurią ji nusipirko praėjusią savaitę, papildomą svorį, nedavusį ramybės nuo septyniolikos, pavertė didžiuliu privalumu.

Bloga naujiena - poną Nuostabųjį akivaizdžiai erzino moterys vairuotojos ir, panašu, jis buvo visiškai abejingas jos puikiajai suknelei. Vadinasi, jis gėjus, moterų neapkentėjas arba visiškai neturi humoro jausmo. Kiekvienas iš

išvardintų dalykų didžiulis minusas.

Deja, buvo ne taip. Ne visai.

Tučtuojau liaukis, Rube.

Ji atitraukė žvilgsnį nuo jo krūtinės raumenų. Ką ji sau galvoja? Nėra laiko flirtuoti su šiuo vaikinu – nesvarbu, kaip šauniai jis atrodo su moksluko marškinėliais. Jai reikia susitikti su vyru dėl keksiukų.

– Tikrai turėjai užtektinai vietos apvažiuoti mane, – rūgščiai tarė Rubė ir pažvelgė į jį griežtu žvilgsniu. – Be to, tai buvo kritiška padėtis. – *Lyg ir.*

Vaikino žvilgsnis nukrypo į jos lūpas. Mintyse iš savo sąrašo Rubė išbraukė *gėjus*, o jos liežuvis išslydo suvilgyti lūpų, kurios staiga tapo it popierinės.

Jokio flirto, Rube. Ir nesiderėk.

Jis pašaipiai nusijuokė.

– Nuo kada lūpų dažymasis yra kritiška padėtis?

– Buvo įjungtos mano automobilio gabaritinės šviesos, – tęsė ji nepaisydama pašaipos. Vyrai nepajėgūs įvertinti lūpdažių svarbos, todėl ji nė nemanė aiškinti, kaip toks paprastas dalykas gali sustiprinti pasitikėjimą verslo reikaluose. – O tu į mane įvažiavai. – Rubė nu-

Žingsniavo prie jo, dėkinga už batelius dešimties centimetrų pakulne, kurie bent šiek tiek kompensavo jos ūgio trūkumą.

Galbūt ji ir neturi laiko flirtuoti. Bet tikrai gali priversti jį kentėti.

- Ir jei būtum nepatingėjęs perskaityti kelių eismo taisyklių, - pridūrė ji, - žinotum, kad dėl to esi kaltas. Nesvarbu, kiek turi testosterono.

Rubė, norėdama sustiprinti savo žodžius, pasukbomis žvilgtelėjo jam į tarpukojį. Tačiau jos žvilgsnis sustingo ant iškilumo, kurio neslėpė nė laisvi džinsai. Jos sprandą nudegino raudonis, nustebindamas ją dar labiau - Rubė Delisantro niekada neraudonuodavo.

Vaikinas žengė į priekį ir ji tik dabar pastebėjo, koks jis iš tiesų aukštas.

- Tai avarinės šviesos, - tarė jis žemu, tvirtu, vyrišku, savimi patenkintu balsu. - Ne gabaritinės. - Jis sukryžiavo rankas, bicepsai išsipūtė po trumpomis marškinėlių rankovėmis ir Rubė visai pametė mintį.

- Ir jei *tu* būtum nepatingėjusi paskaityti kelių eismo taisyklių, žinotum tai, - tęsė jis, - nesvarbu, kiek *estrogeno* turi.

Jis vėl šiek tiek nuleido galvą ir net rugpjūčio saulė, atsispindinti nuo jo akinių stiklų, nepa-

slėpė to, jog jis žiūri tiesiai į jos iškirptę.

- Ir nors matau, kad jo turi tikrai nemažai, - pridūrė vaikas, o jo lūpos išsiritė į šypsena, spinduliuojančią pranašumą, - tai nėra pretekstas nepaisyti eismo taisyklių.

Rubės speneliai virto dviem kietais taškais, o tarp šlaunų ėmė tvinkčioti kažkas karšto ir nepatogaus. Ji susivaldė nesusiraukusi. Vargais negalais.

Kažkoks nesusipratimas. Šis vaikas atsikirtai jai *ir* jaudino ją tuo pat metu. Galbūt ji ir mėgo flirtuoti, bet mazochistė tikrai nebuvo.

Rubė pliaukštelėjo ranka sau per šlaunį.

- Nemėgstu taisyklių, - sumurkė ji koral spalvos nagu bakstelėdama jam į krūtinę. Vaikino žandikauliai įsitempė ir Rubė pajuto savo galią. - Jos daro gyvenimą tokį nuobodų, nemanai?

Ji patraukė pirštą patenkinta laimėjimu, tačiau tučtuojau aiktelėjo - jo ranka šovė į priekį ir sugriebė jos riešą. Vyras nusiėmė akinius ir Rubė nevalingai suvirpėjo, pritrenkta gilių, žalių it miškas jo akių.

- Man atrodo, tau reikia daugiau nei tik vairavimo pamokų, - sumurmėjo jis žvelgdamas tokiu kiaurai skrodžiančiu smaragdinu žvilgs-

niu, kad jos šlaunų raumenys ėmė tižti.

Rubė ištraukė ranką tikėdamasi, jog jis nepajuto, kad jos pulsas po jo nykščiu pasiekė rekordinį greitį.

- Ir, žinoma, kaip ir kiekvienas vyras laikai save ganėtinai vyrišku, kad mane išmokytum, - pašiepė ji. Galbūt žaidžia su ugnimi, na ir kas? Rubė pastebėjo jo akyse užsiliepsnojančią karštį, sukėlusį tokį adrenalino pliūpsnį, kad kone neliko vietos atsargumui.

Jis šiurkščiai nusijuokė.

- Aš ne toks kaip kiti vyrai, - švelniai ištarė vaikas, o jo pasitikėjimas savimi puikiai derėjo prie į lovą kviečiančių akių.

Rubė pasitrynė vis dar degančią riešo odą.

- Jie visi taip sako.

- Nė neabejoju, - tarė jis visiškai ramiu balsu. - Bet aš galiu tai įrodyti. Tik įdomu, ar tu pakankamai stipri moteris, kad man leistum?

Kimus kvietimas sukėlė dar stipresnį pulsavimą pačiame jos centre.

Rubė mirktelejo ir atsitraukė.

Pala, Rube. Sulėtink, po velnių.

Situacija tapo nevaldoma ir ji nesuprato, kaip tai nutiko.

Rubė buvo išties nepagydoma koketė, tačiau

tikrai nesiruošė pradėti susitikinėti su vaikinu vos po dešimties sekundžių pažinties – net jei šis ir gebėjo meistriškai sugebėjimą sukelti jai hormonų audrą.

Be to, šeštasis pojūtis šaukte šaukė, kad jis net ne jos skonio. Po nuostabiais krūtinės raumenimis ir seksualiu, laisvu pasitikėjimu savimi, Rubė pajuto tvirtą, erzinantį susivaldymą.

Ji persimetė savo ilgas kaštonines garbanas per petį.

– Koks viliojantis pasiūlymas, – ištarė kaip įmanydama kandžiau. To vaikino savimeilė ir taip buvo milžiniška. – Tačiau šią popietę jau einu į pasimatymą, – pridūrė patikindama, kad jos susitikimas su virtuvės šefu bus asmeniškas. – O trise nemėgstu.

Rubei grįžtant prie automobilio, jai į nugarą atsimušė garsus aidintis jo juokas. Ji siūbavo klubais norėdama parodyti, kad išeina garbingai pasitraukusi, o ne pasidavusi.

– Gaila! – sušuko vaikinai jai pavymui. – O aš jau maniau, jog esi bloga mergaitė.

Atidarydama dureles Rubė žvilgtelėjo į jį.

– Vėl klysti, – atkirto gniauždama viduje tvinksintį apgailestavimą. Ar jam iš tiesų rei-

kėjo atrodyti taip nuostabiai šalia sportinio automobilio, saulei pavertus jo tamsius plaukus žvilgančiais rudais, ir su žaliuose akyse spindinčiu neatsispiriamu iššūkiu?

- Aš ne mergaitė. O moteris.

Keilamas Vestmoras nusijuokė, kai žavi jauna gražuolė įlipo atgal į savo raudoną automobilį.

- Tu teisi, - sumurmėjo patenkintas.

Automobilis kaip tik jai, - pamanė Keilamas, kai anas atgijo. Dėl klasikinių išlinkimų ir akių rėžiančio stiliaus. Vyras susiraukė sudžeržgus pavaroms. Kaip ir šeimininkė mašina nebuvo pratusi būti varoma.

Automobiliui nuvažiuojant, mergina iškišo ranką ir pamojavo. Keilamas sukikeno ir taip pat pamojavo jai. Nors tai nebuvo labai lengva paslėpsniuose pulsuojant karščiui.

Jis lėtai nusišypsojo. Karštis ėmė tvinkseti smarkiau.

Argi tai ne staigmena?

Kada tokia kurstytoja kaip ši mergina atrodė jam viliojanti? Ir dar atstūmusi jį be rimtos priežasties. Keilamas galėtų lažintis iš mėne-

sio atlyginimo, kad pasimatymas, apie kurį ji kalbėjo, pramanytas. Neramus jos žvilgsnis – klasikinis nepatikimo liudininko bruožas.

Keilamo šypsena išblėso, kai automobilis stabtelėjo žaliuojančios Londono gatvės gale ir jis pastebėjo sudužusią stabdžių lempą ir pakrypusį buferį. Mašina pasuko į šoninę gatvę ir jis perskaitė ant durų blizgiomis rožinėmis raidėmis išraitytą užrašą: Šlakelis glaisto: keksiukai pagal užsakymą, tinklalapio adresą ir telefono numerį.

Mergina pradingo eismo spūstyje, o Keilamas pasisuko apžiūrėti savo automobilio ir nustebo supratęs, jog taip įsitraukė į judviejų ginčą, kad nė nepatikrino savo mylimo ferario būklės.

Laimei, jis išsisuko su nedideliu įbrėžimu ant buferio. Keilamas patrynė jį nykščiu, vėl įlipo į automobilį ir išsitraukė iš dėklo telefoną.

Nors jis ir mėgavosi ginčydamasis su ta mergina, šis atsitikimas įvyko dėl jo kaltės. Taip, ji sustojo užimdama dvi aikštelės vietas, tačiau jis pernelyg greitai pasuko ir bumbtelėjo į jos automobilį. Ir – kaip provokuojamai priminė mergina – eismo taisyklėse apie tai parašyta labai aiškiai. Keilamas įvedė jos numerį į savo telefoną.

Jis visuomet žaidė pagal taisykles. Teisė buvo ne tik jo profesija, tvarkos ir atsakomybės. Kelas reikalavo ir asmeniniame gyvenime. Todėl jam teks susirasti tą merginą ir atlyginti jai žalą.

Jis susiraukė nuo saulės, užsidėjo akinius ir vėl nusišypsojo.

Mintis, kad vėl pamatys ją, tikrai nebuvo nemaloni. Paprastai Keilamas rinkdavosi nuspėjamas ir neturinčias didelių lūkesčių moteris. Todėl potraukis panelei Lengvabūdei sukėlė lengvą nerimą. Akivaizdu, jog su ja lengva nebus.

Tačiau jo socialinis gyvenimas nutrūko nuo tada, kai prieš mėnesį Džema nutraukė ir taip retus jų dviejų susitikimus vien dėl to, kad jis nesutiko leisti jai įsikraustyti. Keilamui patiko sava erdvė, vienatvė – kodėl tai taip sunku suprasti? Gavęs dvi svarbias bylas kitam mėnesiui, jis nusprendė vasarą praleisti laikydamasis celibato.

Bet dabar viliojo vaikymosi jaudulys, be to, prieš akis ilgas šventinis savaitgalis žaidimams....